

Antonina Łuszczkiewicz

Kulturowe dziedzictwo Indii w zasadach Pancha Shila i jego rola w porozumieniu chińsko-indyjskim (1954–2014)

Dysertacja poświęcona jest polityczno-kulturowemu dyskursowi związanemu z zasadami Pancha Shila – znanymi również jako Pięć Zasad Pokojowego Współistnienia – ujętymi po raz pierwszy w porozumieniu chińsko-indyjskim z 29 kwietnia 1954 roku. Jej trzon stanowi krytyczna analiza tekstów rządowych, przemówień, artykułów i wspomnień polityków, publikacji na łamach prestiżowych magazynów, a także opracowań naukowych, w których można się spotkać z opinią, że reguły Pancha Shila są odzwierciedleniem tradycyjnych indyjskich idei i wartości, nakazujących umiłowanie pokoju, nieczynienie przemocy, a nawet tolerancję wobec innych systemów filozoficznych i religijnych. W konsekwencji zasadniczym zadaniem dysertacji jest przeanalizowanie procesu, opierającego się na niejako wtórnym nadawaniu tym zasadom kulturowego sensu przez polityków, dziennikarzy, a nawet naukowców. W rozprawie podjęto również próbę wyjaśnienia, dlaczego w ramach tej swoistej resemantyzacji i rekontekstualizacji sięgnęli oni tylko do wybranych zagadnień historyczno-kulturowych, i w jaki sposób przez sześć dekad wykorzystywali tę narracyjną manipulację do realizacji celów o charakterze ideologicznym i wizerunkowym. W rezultacie przedłożoną pracę można potraktować jako *case study* zabiegu, polegającego na legitymizacji konstruktów politycznych rzekomymi związkami ze zmitologizowaną i uświęconą przeszłością.

Słowa kluczowe: Indie, Chiny, Pancha Shila

Antonina Łuszczkiewicz